

ærede Statsminister behøver at vente — det maa jeg sige med Sorg — en lignende Udvikling herhjemme paa een Gang som den, man har været Vidne til i England. Det er nu en Gang saaledes herhjemme, at Vælgerne vender ikke saa hurtigt som i England; de har ikke den samme klare Opfattelse af et bestemt Spørgsmaal og gaar derfor ikke hen og stemmer under Indtrykket af en eneste ganske bestemt Sag.

Den Mangel paa Interesse for udenrigspolitiske Forhold, som det ærede Medlem Hr. Holger Andersen omtalte i sin Tale, synes mig kendetegner det store socialdemokratiske Parti paa en noget mærkelig og en noget beskæmmende Maade. Jeg tænker navnlig paa det Referat, som fandtes i „Social-Demokraten“ af det ærede Medlem Hr. Holger Andersens Tale, et Referat, i hvilket den Tale, der efter mit Skøn var den mest fremragende, den eneste virkelige betydelige Tale — bortset fra Ordførertalerne — under Finanslovdebatten, var kendetegnet som en Tale, der var lige tynd i Form som i Indhold. Det er ganske uforstaaeligt, at det store socialdemokratiske Parti ikke har større Interesse for de udenrigspolitiske Forhold, end at det har villet lade denne Tale passere med en saa mærkelig Omtale i sin Presse.

Men det skyldes vel nok det Forhold, som ligeledes det ærede Medlem Hr. Holger Andersen omtalte, at der i Danmark i Almindelighed næres forholdsvis ringe Interesse for, hvad der foregaar i Udlandet, og med denne forholdsvis ringe Interesse følger ogsaa et forholdsvis ringe Kendskab til de udenrigspolitiske og udenrigske Forhold i Almindelighed. Jeg har haft Lejlighed til at konstatere, at man næsten overalt i Udlandet træffer en langt dyberegaaende Kundskab om danske Forhold, end man herhjemme træffer om Udlandets Forhold. Jeg har i den senere Tid beskæftiget mig en Del med Lande som Polen og Rumænien, og det er overordentlig interessant at se, at der i disse Lande er langt større Interesse for og Kendskab til de sociale og politiske Forhold her i Landet, ogsaa til litterære og kunstneriske Forhold, end man herhjemme har til Forholdene i de paagældende Lande. I Forbindelse hermed staar ogsaa, at de udenrigspolitiske Forhold i den danske Presse undertiden behandles paa en ganske overordentlig mærkelig Maade.

Jeg har haft Lejlighed til at tale med fremragende Politikere i Udlandet, som har været overordentlig interesserede i at faa Meddelelser om deres egne Lande fremført i den danske Presse paa en mere med Sand-

heden og de faktiske Forhold stemmende Maade. Jeg kan nævne, at den rumænske Udenrigsminister i en Samtale, jeg havde med ham, udtalte, at det havde Betydning, at den danske Presse fik sine Oplysninger noget mere direkte og ikke, som det saa ofte sker, gennem tyske Bureauer, som jo farver Beretningerne om disse Lande paa en ganske anden Maade, end de vilde være farvet, hvis de kom direkte.

Jeg vil med Hensyn til de udenrigspolitiske Forhold og Udenrigsministeriets Organisation i al Almindelighed gerne have Lov til at bemærke, at jeg vel forstaaer, at man, nu da der er afgjort Interesse for at spare, sparer paa Bevillinger til vor Repræsentation i Udlandet. Det er en Bevægelse, man har set i saa godt som alle Lande, og i hvilken vi ogsaa herhjemme maa være med paa Grund af de daarlige økonomiske Forhold. Men jeg synes, det er uheldigt, naar man lader det gaa ud over vore Repræsentationer i de nye Lande, som er i Udvikling baade økonomisk og politisk, hvor det har den største Interesse at holde sig godt underrettet, og hvor det har sin Interesse at have en god og kraftig Repræsentation. Jeg kunde f. Eks. tænke mig, at det til Trods for Besparelsetendensen vilde være heldigt, om man forholdsvis snart kunde faa oprettet en dansk diplomatisk Repræsentation som den i sin Tid i Loven om den udenrigsministerielle Organisation omhandlede i Jugoslavien. Jeg tror, det er et Land, hvor der vil være stor Interesse, baade økonomiske og politisk, for Danmark.

Derimod undrer jeg mig over, at det kgl. danske Gesandtskab i Konstantinopel, hvis Rolle vistnok nu er udspillet, ikke er afviklet. Jeg kan ikke se, at der er nogen Grund til at trække Afviklingen af dette Gesandtskab ud. Jeg har haft Lejlighed til for ganske nylig igen at se, at dette Gesandtskab ikke spiller nogen Rolle for danske Interesser.

Jeg vil gerne — det er en lille Bagatel — gøre opmærksom paa, at paa Finansloven er man stadig inde paa, som saa mange andre Steder, at stave de forskellige udenlandske Navne paa tysk Manér. Der er f. Eks. forskellige Bynavne, der er stavet med au, og i det hele taget benyttes tysk geografisk Stavemaade. Jeg kan ikke forstaa, at det er naturligt her i Danmark at anvende tysk Stavemaade. Jeg synes, at enten maa man anvende dansk Stavemaade eller stave de paagældende Navne med den Stavemaade, der benyttes i det paagældende Land.

Jeg vil gerne sige, at i en Tid, hvor der er et Forslag fremme som Afrustningsfor-